

1913-01-17

AFSENDER

Johannes Jensen

MODTAGER

Fritz Syberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datoen fremgår af datoen.

Afsendersted:

Java, Garoet

Modtagersted:

Pisa

Omtalte personer:

Else Jensen

Arkivplacering:

Faaborg Museum, Fritz og Anna

Sybergs arkiv, breve fra Else og

Johannes V. Jensen til Anna og Fritz

Syberg i tiden 6/2 1910 til 9/10 1914

DOKUMENTINDHOLD

Johannes V. Jensen skriver fra sin rejse, hvor han er nået til Java og snart fortsætter over Singapore til Hongkong og måske videre til Shanghai. Han klarer sig ikke godt i troperne denne gang og savner Else og børnene, men kunne ikke holde ud at være i Danmark længere. Dog glæder han sig til at se Sybergs i det nye sommerhus den kommende sommer. Han værdsætter meget at få breve fra Fritz.

TRANSSKRIFTION

17 Jan 13

Garoet, Java

Kære Ven. Det var mig en stor Glæde at modtage dit Brev, jeg fik det i Singapore en Dag hvor jeg virkelig trængte til at høre en Vens Stemme, selv om den kom noget langt bort fra. Jeg taalte Varmen daarligt der og den overfugtige Luft, havde vist ogsaa lidt Feber og saa ikke lyst paa Verden. Dit Brev gjorde mig opmærksom paa at jeg var for alene, jeg havde før kun følt en ubestemt Melankoli, ja det var ikke noget af det, men jeg havde det daarligt. Saa tog jeg til Java og har været et Par Dage heroppe i nærheden af nogle Vulkaner 2200 Fod oppe, der er i alt Fald Nætterne lidt køligere. Men jeg klarer mig slet i Troperne denne Gang og søger nordpaa saa hurtigt jeg kan, over Surabaya og tilbage gennem Singapore op til Hong-Kong maaske, helt i et Tog til Shanghai. Trods alt har jeg Hovedet fuldt af Arbejde og vilde ikke undvære min Straf. Du kan forstaa det er haardt at leve uden Else og Børnene, og kun med sjælden maaned gamle Nyheder fra dem, det er en Straf som jeg sagtens har fortjent. Men i Danmark kunde jeg ikke leve mere, og jeg kommer heller ikke hjem mere, saadan i rigtig lokal Forstand. Ikke desto mindre venter der mig vort nye lille Hus i Tibirke Bakker som bliver bygget mens jeg er borte, og der ved jeg vi skal ses til Sommer, naar jeg har overvundet "Danmark" og mig selv. Der skal du, som med din jernkarakter forlængst er saa vidt, love mig at komme og besøge os og bo hos os. Dit Brev stivede mig af, for jeg vil bekende for dig at jeg er altfor følsom skønt jeg gør mig saa haard som jeg kan. Tag dette for Venskab; ellers nærer jeg som du ingen Illusioner med Hensyn til dette Begreb der er et Stikord i Danmark. Her er dejligt herude, mere end dejligt, jeg nyder det men paa en ejendommelig fjern Maade, jeg holder dog mere af taagede Popler en Palmer. Toget som fløjter ogsaa er i Garoet lyder bedst i mine Øren i morgen Kl 6 22 tager jeg det som en nu i hele tre Dage savnet Ven. Sejlturen var dejlig, og naar bare man sejler eller kører har man det godt. I morges red jeg mig en Tur paa en skrækkelig lejet Ganger. Selve

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Helhesten, men den ved du jo ogsaa jeg holder af fordi den komme af
Stedet. Hils Anna og Børnene og Tak fordi du skriver. Paa Gensyn
derhjemme!

Din hengivne Johannes V.

17 Jan 13

Sarob, Java

Kære Ven. det var mig en stor Glæde
at modtage din Brev, og føle det i Singapore
en Dag hvor jeg virkelig troede til at høre en
Vens Skrivelse, selv om den kom noget langt
borte fra. Jeg havde Vovnen daarlige de og de
overfyldte Læft, havde vist ogsaa lidt Peter
og saa ikke lyst paa Verden. Det Brev gjorde
mig opmuntret paa at jeg var for alene, og
hadde for mig følt en ubekendt Melancholi,
ja det var ikke noget af det, men jeg havde
det daarlige. Saa tog jeg til Java og her var det
et Par Dage her oppe i Støtten af nogle Udt.
Kant 2200 Fod oppe, her er i alt Fald Mel-
kone lidt tidligere. Men jeg bliver mig selv i
Propere denne Gang og søge nordpaa saa
højt som jeg kan, over Surabaya og tilbage gen-
nem Singapore op til Hong-Kong, maatte
hell i et Par til Shanghai. Trods alt har jeg
Hovedet fuld af Arbejde og vilde ikke miste
min Straf. Du kan forstå det og havde at
leve uden Elsk og Bønnen og min med sig selv,
maaned gamle stykker fra dem, det er en Straf
som jeg varberes fra for Lynd. Men i Samværet
trinde jeg. De leve mere, og jeg kommer heller

større hjem mere, saadan i rigtig lokal Forstand.
Ikke desto mindre venter der mig snart nye
lille Hus i Tiviske Bakker som bliver bygget
mens du er borte, og der ved du vi skal ses
hil Sommer, naar du har overvundet "Sams-
mark" og mig selv. Du skal du, som med
din jævne karakter forlængst er saa vidt, love
mig at komme og besøge og og bo hos os. Dit
Brev blivde mig af, for du vil betænke for
dig at du er allfor følsom skind? du gir mig
saa Naerd som du kan. Jeg ville for Ven-
skabet; eller naar du som du ingen Illu-
sioner med Hensyn til dette Begreb der er
et Sliskord i Danmark. Her er dejligt Veide,
mere end dejligt, du nyde det mere paa en
ejendommelig fjern Maade, du holder dog mere
af Saagede Papler end Paler. Dogt som fløj-
tes ogsaa her i Saavel byde betsk i mine Fran-
smorske Kl. 622 kage du det som era sin i
hele tre Dage savnet Ven. Septkæm var dejlig,
og naar bare man sejle alle høres her man
det godt. Danmarks ved du mig en Pær paa en
skæbnelig lejl. Danne, selve Helheden, men
den ved du jo ogsaa du holder af fordi den
komme af Thed. Hvis Anna og Dornen og
Tale fordi den store. Paa Samsyn der hjemme!
Din hengivne Johannes V.